

3) Anden Deel af samme Forslag:

Det til Udskrivning behandlede Mandskab, der i Medfør af denne Lov faaer Udsættelse med Børnepligtens Aflysning, betragtes med Hensyn til Reisefrihed (Børnepligtsloven af 19de Februar 1861 § 41) i Udsættelsestiden, som om det ikke allerede var behandlet til Udskrivning.

vedtoges eenstemmig med 67 St.

Derefter fattes Lovudkastet (see Tillæg A.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 72 St.

Sagen gaaer nu til Landsthinget.

Man gif derpaa til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af „Udkast til Lov om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veie, til hvis Afbenyttelse Flere ere udelukkende berettigede“. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 245 ff.; den af Udvalget afgivne Betænkning i Tillæg B. Sp. 25 ff.)

Foruden de af Udvalgets Fleertal og Mindretal i Betænkningen stillede Endringsforslag, vare endvidere følgende Endrings- og Underændringsforslag fremkomne:

1) Underændringsforslag af N. B. B. Erichsen til Udvalgets Mindretals Forslag:

I Afsnittet A under nye § 3 i femte Linie indskydes mellem Ordene: „Communebestyrelse“ og „for“ Ordene: „og Politimesteren“ og i sjette Linie af samme Stykke mellem „Communalbestyrelse“ og „for“ Ordene: „og Byfogden“.

I Afsnit B under: „§ 11, Udkastets § 3“ forandres i 2det Stykke i 3die og 4de Linie fra Neden Ordene: „retter sig efter saavel den Brug, der habes for Veien, som den Evne“ til: „retter sig ei alene efter den Brug, der habes for Veien, men og den Evne“

I samme Afsnit under første Stykke af „§ 15, Udkastets § 8“ indskydes mellem Or-

dene: „Uenighed om“ og „den Retning“ Ordene: „Veiens Længde og Bredde eller om“, medens i fjerde Linie af samme Stykke Ordet: „Indkastning“ forandres til: „Begrænsning“.

2) Underændringsforslag af Samme til samme Forslag:

Forslagets § 10 under Afsnit B omredigeres saaledes:

„Ved Aastetsforretningen maae de Medlemmer af Aastedsbestyrelsen, der selv ere Parter i Sagen eller staae i et saadant Familieforhold til Parterne, som omhandles i Lov af 4de Juli 1850 om faste Taxationsmænd, ikke medvirke.“

Sagen kan behandles i et Udvalg paa mindst 3 Medlemmer af Communalbestyrelsen; men angaaer Sagen flere Communalbestyrelser, har enhver af disse af sin Midte at udvælge 3 Medlemmer til i Forening at danne et Udvalg, for hvilket Sagen foretages. Skal dette Udvalg komme til at bestaae af et lige Antal Medlemmer, tiltager samme en ved Stemmesfærlighed valgt Opmand. I Tilfælde af Stemmelighed afgjøres det ved Lodkastning, hvilken af dem, som have erholdt ligemange Stemmer, der skal være Opmand.

Til denne Art Sager har Communalbestyrelsen, forsaavidt Veisagerens Mængde og Vidtløftighed nødvendiggjør Saadant, at benytte en i dette Niemed paa Communens Bekostning anskaffet Protocol, men ellers at benytte den almindelige Forretningsprotocol. Behandles Sagen af sælles Udvalg, benyttes Protocolen for det Sogn, hvori de fleste Lodtagere boe, medens de øvrige Protocoller tilføres en Bemærkning om, i hvilken Protocol Sagen er behandlet.“

I Forslagets § 15 omredigeres første Stykke saaledes:

„Opstaaer der under Sagens Behandling for Landvæsencommissjonen — naar Raadighed over Veiarealet ikke er tilstede — Uenighed om Veiens Længde og Bredde, eller om den Retning, der ved Veiens Begrænsning skal følges, eller om og hvorvidt en af de Paagjældende overhovedet er berettiget til